

Sygn. akt I C 1119/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 września 2013 r.

Sąd Rejonowy w Zgorzelcu Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Krzysztof Skowron

Protokolant: Ewelina Urbańska

po rozpoznaniu w dniu 25 września 2013 r.

w Zgorzelcu

sprawy z powództwa G. W. (1) i G. W. (2)

przeciwko C. (...) Towarzystwu (...) w P.

o zwolnienie od egzekucji

1. powództwo oddała,

2. zasądza od powodów G. W. (1) i G. W. (2) na rzecz pozwanego, C. (...) Towarzystwa (...) w P., kwoty po 308,50 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwoty po 300 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 1119/13

UZASADNIENIE

Powodowie, G. W. (1) i G. W. (2), wnieśli o zwolnienie od egzekucji zestawu wypoczynkowego (w skład którego wchodziły sofa dwuosobowa, sofa trzyosobowa, fotel i pufa), sofy dwuosobowej, telewizora P., telewizora (...), zestawu kina domowego (w skład którego wchodził odtwarzacz DVD i 5 głośników marki S.), zestawu kina domowego (w skład którego wchodził odtwarzacz DVD i wzmacniacz marki S., 5 głośników marki T. oraz subwofer marki M.) i zegara drewnianego z wahadłem; wnieśli też o zasądzenie na swoją rzecz od pozwanego, C. (...) Towarzystwa (...) w P., kosztów procesu. W uzasadnieniu żądania wyjaśnili, że rzeczy te zostały zajęte w postępowaniu egzekucyjnym prowadzonym przez komornika sądowego A. G. z wniosku C. (...) Towarzystwa (...) w P. przeciwko A. H.. Zaznaczyli jednocześnie, że nie stanowiły one własności dłużniczki, ale - w przypadku zegara - G. W. (1), a w przypadku pozostałych przedmiotów - G. W. (2).

Pozwany, C. (...) Towarzystwo (...) w P., wniósł o oddalenie powództwa i obciążenie powodów kosztami procesu. Zarzucił, że pozew został złożony po upływie miesięcznego terminu do wniesienia powództwa; niezależnie od tego podniósł, że powodowie nie udowodnili, żeby zajęte rzeczy stanowiły ich własność.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 27 marca 2013 r. w Z., w budynku nr (...) przy ul. (...), asesor komorniczy J. S. dokonał zajęcia zestawu wypoczynkowego (w skład którego wchodziły sofa dwuosobowa, sofa trzyosobowa, fotel i pufa), sofy dwuosobowej, telewizora P., telewizora (...), zestawu kina domowego (w skład którego wchodził odtwarzacz DVD i 5 głośników marki S.), zestawu kina domowego (w skład którego wchodził odtwarzacz DVD i wzmacniacz marki S., 5 głośników

marki T. oraz subwofer marki M.) i zegara drewnianego z wahadłem; do zajęcia tych rzeczy doszło w postępowaniu egzekucyjnym prowadzonym przez komornika sądowego A. G. z wniosku C. (...) Towarzystwa (...) w P. przeciwko A. H.. Obecni przy czynności komornika G. W. (2) i G. W. (1) zgłosili swoje prawa do zajętych przedmiotów (poinformowali komornika, że stanowią one ich własność).

(dowód:

- akta sprawy egzekucyjnej o sygn. Km 1074/13)

Sąd zważył, co następuje:

Stosownie do art. 841 § 1 k.p.c., osoba trzecia może w drodze powództwa żądać zwolnienia zajętego przedmiotu od egzekucji, jeżeli skierowanie do niego egzekucji narusza jej prawa; powództwo takie (interwencyjne) można wnieść w terminie miesiąca od dnia dowiedzenia się o naruszeniu prawa (art. 841 § 1 k.p.c.). Jest to termin prekluzyjny (nie podlega przywróceniu, a czynność dokonana po jego upływie jest bezskuteczna); wniesienie powództwa interwencyjnego po jego upływie, co sąd uwzględnia z urzędu, stanowi podstawę jego oddalenia (D. Zawistowski, Komentarz do art. 841 Kodeksu postępowania cywilnego, LEX, pkt 5).

W sprawie powodowie pierwotnie złożyli pozew w dniu 11 kwietnia 2013 r. Został on prawomocnie zwrócony zarządzeniem z dnia 6 maja 2013 r. (powodowie bowiem - pomimo wezwania - nie uiścili w całości wymaganej opłaty) i w efekcie nie wywołał żadnych skutków prawnych (art. 130 § 2 k.p.c.). Brakująca część opłaty została wpłacona dopiero w dniu 17 maja 2013 r. i w tej też dacie pozew został uznany za wniesiony ponownie (por. np. postanowienie SN z dnia 20 stycznia 1967 r., I CZ 149/66 i wyrok SN z dnia 8 sierpnia 1991 r., II CR 709/90); nastąpiło to już jednak po upływie miesięcznego terminu prekluzyjnego, wobec czego powództwo podlegało oddaleniu. W takich warunkach dowody z przesłuchania świadka oraz stron nie miały już żadnego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy i zostały pominięte (art. 227 k.p.c.).

O kosztach procesu Sąd rozstrzygnął na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 105 § 1 k.p.c. – zasądzając je w równych częściach od powodów na rzecz pozwanego.